

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

O LUBENIȚĂ ALBASTRĂ

Ciudat dar frumos

Să ai mari așteptări de la tine

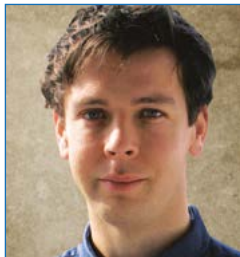
Și să alergi pentru victorie

O săptămână de coșmar

E posibil să-L obosești pe

Dumnezeu?

NOTA EDITORULUI SUIȘURI ȘI COBORĂȘURI

Viața creștină se compune din munți și din văi. Există momente când suntem pe culmile bucuriei și momente când ne simțim demoralizați, abandonați și singuri.

Gândește-te la situația când Iisus a înmulțit miraculos cele cinci pâini și doi pești ca să fie suficientă mâncare pentru 5000 de bărbați, fără să mai numere femeile și copiii!¹ Imaginează-ți că tu ești unul dintre ucenicii care au împărțit aceea mâncare care nu se mai termina! Probabil erai copleșit de emoție să iei parte la un astfel de miracol. Toți ucenicii se simțeau probabil în al nouălea cer.

Dar în evenimentul următor care ni se descrie îi vedem într-o corabie prin furtună, pe valuri ce amenință să îi înece. În acele momente de teamă și disperare apare Iisus, mergând pe apă, și le spune: „Eu sunt; nu vă temeți”.²

Este interesant că ucenicii trec prin aceste două situații una după alta. Ce zi! Mai întâi sunt în culmea fericirii, văzând abundența proviziilor și binecuvântărilor Domnului, ca la scurt timp după aceea să ajungă să se teamă pentru viața lor într-o furtună puternică.

Poate că Iisus a făcut să fie așa ca să le arate ucenicilor Săi că viața pentru El nu înseamnă doar soare și bucurie. Există și furtuni care amenință să ne înece cu teamă și îndoială. Poate că încerca să-i pregătească pentru ambele scenarii.

De fapt, de cele mai multe ori Îl vedem mai clar pe Iisus exact când furtunile vieții ne copleșesc și când valurile de îndoială și de teamă se ridică împotriva noastră. Atunci când toate lucrurile în care ne-am pus încrederea s-au prăbușit, când barca noastră ia apă și se scufundă, dacă strigăm către El: „Stăpâne, pierim!” Îl vom vedea și noi mergând pe apă venind către noi. Iar El ne va spune același lucru ca și ucenicilor Săi: „Eu sunt; nu vă temeți”.

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori

Samuel Keating

Tehnoredactare

Gentian Suçi

Traducere

Oana Toșu

© 2018 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-208-X

1. Vezi Matei 14:13-21.

2. Matei 14:27

Dumnezeu are un plan și un scop pentru viața fiecăruia dintre noi. Însă frumusețea constă în faptul că nu ne cheamă ca apoi să ne lase singuri. Iisus trăiește în noi ca să scoată din noi lucrurile minunate la care ne-a invitat să participăm. – *Louie Giglio (n. 1958)*

PLANIFICAREA UNEI NUNȚI

DE ANDREW MATEYAK

Nimic nu este întâmplător pentru copiii lui Dumnezeu. Sunt în biserică, cu câteva minute înainte de a mă căsători, privind florile și decorațiunile minunate și gândindu-mă la cât de multe miracole au condus spre acest moment, și înțeleg cu adevărat cum „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”.¹ Dar stai – o iau prea înainte. Ca să spun povestea cum trebuie ar trebui să o iau de la început:

Cu mai puțin de un an în urmă eram cu logodnica mea, Melody, la ziua de naștere a unei prietene. Pe la miezul nopții ne-am dus să ne luăm rămas bun de la gazda noastră. Dar ea a insistat ca fiul ei să ne ducă acasă cu mașina fiindcă era foarte târziu. Eram bucuroși pentru asta și fiindcă nu era trafic ne așteptam să ajungem acasă foarte repede.

Dar când am ajuns la o intersecție unde trebuia să vireze către casa noastră, el a condus tot înainte. Mai întâi am crezut că nu a virat pe strada noastră din greșală. Dar când i-am făcut observație, la început ne-a ignorat, apoi ne-a spus: „Vreau să mă opresc mai întâi pe la o prietenă”.

Ne-am îngrijorat puțin. Cine se hotărăște să vadă o prietenă la unu noaptea când ar fi trebuit să ne ducă pe noi acasă?

Ne-am oprit la casa prietenei respectivului și am fost prezentați ei. Era creștină și chiar s-a abonat la *Activated* [[revista după care se traduce *ContactS*]]. Am ținut legătura cu ea până cam cu un an în urmă, când s-a mutat în Manila.

Când eu și Melody am stabilit data căsătoriei, am început să trimitem invitații. Știind că această femeie s-a mutat în Manila i-am trimis doar un SMS ca să-i comunicăm vestea cea mare. „Ce minunat!” ne-a răspuns ea. „Vreau să faceți ceva. Mergeți la casa unde m-ați întâlnit prima oară și vorbiți cu mama mea. Ea este planificator de nunți și decorator și vă va ajuta gratuit, ca dar de nuntă din partea mea”.

Și așa am ajuns unde sunt acum – așteptându-mi mireasa la altar. Și, admirând frumusețea decorului, mă gândesc: *Dumnezeu a avut un plan.*

ANDREW MATEYAK ESTE MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN FILIPINE.

1. Romani 8:28

CADOU NEAȘTEPTAT

DE MARIA FONTAINE, ADAPTAT

Am un prieten bun care mi-a povestit ceva ce s-a întâmplat de ziua lui de naștere. Mașina lui era la reparat, iar în acea zi conducea pe cineva în mașina respectivului, într-o excursie de o zi. După acea zi lungă trebuia să treacă pe la atelier să își ridice mașina lui, de aceea plecase cu o sumă substanțială de bani la el ca să plătească pentru reparații.

Însă când a ajuns la atelier a constatat că plicul cu banii pentru reparații nu mai era în geanta lui, acolo unde îl pusese cu mare grijă. Atunci l-a sunat repede pe proprietarul mașinii pe care o condusese, să vadă dacă banii nu căzuseră cumva din geantă în mașină.

„Nu, îmi pare foarte rău, nu îi văd” primi răspunsul.

Prietenul meu fu copleșit de un sentiment teribil de descurajare, combinat cu oboseala zilei de șofat. Nu avea ce să facă decât să Îl implore pe Dumnezeu să facă cumva să își recupereze banii. Deși șansa asta era extrem de mică.

Avea inima împovărată și o migrenă puternică, iar ziua lui de naștere, dintre toate zilele, a devenit un dezastru. Chinuindu-se cu migrena și îngrijorarea pentru bani și învinovățindu-se pentru această

pierdere, se frământă câteva ore să își dea seama cum de se întâmplase una ca asta. În cele din urmă hotărî să lase întreaga situație în mâinile lui Dumnezeu și să aibă încredere în El.

A doua zi se duse la muncă mai liniștit, gândind că totul se va rezolva cumva. Nu se mai gândea că va vedea vreodată acei bani; dar știa că Dumnezeu va avea grijă, cumva, de toate lucrurile.

În cursul dimineții primi un telefon. Era femeia pe care o condusese în ziua precedentă. „Am găsit plicul cu bani când ne-am uitat din nou prin mașină”, spuse ea. „Așa că îl avem aici, în siguranță, pentru tine”.

Ce ușurare și un motiv de recunoștință. Prietenul

meu fu bucuros că a lăsat totul în grija lui Dumnezeu.

Putea fi tentat să dispere. Însă el a ales să Îl slăvească pe Dumnezeu indiferent de situația cu care s-a confruntat. Indiferent de ceea ce Dumnezeu făcea sau nu făcea pentru el, sau dacă Dumnezeu făcea ceva „bun” sau „rău” pentru el. Ceea ce conta era că el se încredea în Iisus. Știa că poate avea întotdeauna încredere în dragostea lui Dumnezeu, indiferent de provocările sau pierderile cu care se confrunta, deoarece Iisus a dat totul – chiar și propria Sa viață – pentru el.

Dacă Îl urmăim pe Iisus asta nu garantează că totul va merge întotdeauna așa cum vrem noi. Totuși, odată ce am făcut ceea ce puteam noi face, putem lăsa în seama Lui să facă ceea ce știe El că este cel mai bine. Chiar dacă am pierdut sau ni s-a luat ceva, Dumnezeu ne va da întotdeauna ceea ce avem nevoie, sau ne va redirectiona, sau ne va arăta cum să ne descurcăm fără lucrul pe care îl consideram necesar. În toate situațiile trebuie să avem încredere că El nu va da greș niciodată și că El va face ca toate lucrurile să conlucreze spre binele nostru.

Cere credință să îndurăm momentele de încercare și de pierdere. Când ne străduim să avem o atitudine recunoscătoare în orice situație vom avea o predispoziție mai bună de a ne încrede în Dumnezeu să ne dea ceea ce știe El că este cel mai bine pentru noi.

Prietenul meu a primit ceva foarte prețios de la Iisus de ziua lui, darul credinței că poate avea întotdeauna încredere în El pentru toate lucrurile. Acesta este un cadou care rezistă pe veci.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER
AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI
THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE
CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ.

Îngrijorarea este oarbă și nu poate discerne viitorul, însă Iisus vede sfârșitul de la început. Pentru fiecare dificultate El are deja pregătită o cale de a aduce ușurare. – *Ellen White (1827-1915)*

Credința este o încredere rațională, o încredere ce se bazează conștient și sigur pe faptul că Dumnezeu este de încredere. – *John R. Stott (1921-2011)*

Îngrijorarea înseamnă că nu ne încredem întocmai că Dumnezeu este destul de mare, destul de puternic, sau destul de iubitor să aibă grijă de ceea ce se întâmplă în viețile noastre. – *Francis Chan (n. 1967)*

Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările. – *Proverbe 3:5-6*

Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stâncă veacurilor. – *Isaia 26:4*

Zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!” – *Psalmlul 91:2*

Binecuvântat să fie omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul! – *Ieremia 17:7*

Încredeți-vă în soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra. – *Psalmlul 37:5*

Popoare, în orice vreme, încredeți-vă în El, vărsați-vă inimile înaintea Lui! Dumnezeu este adăpostul nostru. – *Psalmlul 62:8*

O LUBENIȚĂ ALBASTRĂ

DE JESSIE RICHARDS

De când eram copil îmi era greu să adorm și să dorm profund. De-a lungul anilor am început să mă descurc mai bine urmând diferite metode. Dar tot îmi ia cam o oră și jumătate să adorm – dar nu din cauză că beau cafea târziu sau că nu fac suficientă mișcare.

Se pare că mintea mea funcționează într-un fel aparte și nu vrea să doarmă – niciodată. Când ar trebui să se închidă pentru noapte ea se trezește și începe să facă cu totul altceva, de la planificări la filozofie.

Așa că atunci când stau în pat, știind că nu pot să-mi fac mintea să *nu* gândească, cel puțin încerc să mă gândesc la ceva plăcut și ne-stresant – ideal ar fi să fie ceva cât mai puțin legat de viața reală. În cele din urmă gândurile mele încep să se domolească și să se transforme în gânduri amuzante. Apoi vine momentul pe care îl prețuiesc cel mai mult în fiecare noapte, momentul gândurilor lipsite de sens.

Dialogul din mintea mea este ceva de genul: *Primul lucru mâine trebuie să îi răspund lui Christy. ... Acum*

nu este momentul să îți faci planuri. ... Ce am citit zilele trecute a fost fascinant. ... Nici așa nu merge. ... Prea interesant. ... Weekendul acesta ies la cină cu un prieten. ... Și de aceea lubenițele sunt albastre. Și zâmbesc, recunoscătoare că de acum în câteva momente voi dormi liniștită.

Este un caz specific în care ceva „rău” sau fără sens deschide drumul către ceva bun. În cazul insomniei mele, lucrul bun – somnul – nu vine *în ciuda* gândurilor bizare și aleatorii, ci mai degrabă aleatoriul aduce armonia.

Asta mă duce cu gândul la faptul că, poate, există și alte modalități și situații în care se întâmplă la fel, poate fără să observ tiparul.

Am auzit cu toții povești în care bizarul s-a transformat în cele din urmă în ceva minunat – spre exemplu, cineva care și-a întâlnit iubirea vieții când era blocat în aeroport din cauza vremii rele – dar există și situații de zi cu zi, mai puțin dramatice. Recent am pierdut

Nu ar trebui să ne fie frică să îmbrățișăm acel capriciu, acea idee sâcâietoare că viața poate fi magică; ar putea fi specială dacă suntem dispuși să ne asumăm câteva riscuri. – *Donald Miller (n. 1971)*

Eu îi încurajez pe toți să știe că Dumnezeu are un plan pentru viața lor și că Dumnezeu nu face greșeli, chiar și când li se pare că El nu ascultă sau că uneori nu este atent. – *Nick Vujicic (n. 1982)*

Am fost crescut cu credința că Dumnezeu are un plan pentru fiecare din noi, iar acele întorsături aparent aleatorii ale sorții sunt parte din planul Său. – *Ronald Reagan (1911-2004)*

ceva important pentru mine, dar în timp ce îl căutam am găsit ceva mai important, ceva ce pierdusem de luni de zile.

Credeam de mult timp că, în ciuda lucrurilor rele, ceva bun apare din fiecare situație – că Dumnezeu poate face, cumva, ca lucrurile să fie bine din nou, sau cel puțin mai bune, indiferent de situație. Însă în același timp trăiam cu impresia că dacă era să ajung la acel bine trebuia să trec prin ceva urât sau murdar și care nu îmi va plăcea.

Acum am început să descopăr o oarecare anticipație și plăcere în „urât și murdar”. Am învățat să mă avânt în lucrurile neplăcute cu atitudinea că „asta ar putea duce la ceva minunat!” Lucrul acesta nu se întâmplă de fiecare dată, însă dacă sper la ce este mai bun decât să-mi fie groază de ce este mai rău, atunci am mai multă energie pozitivă și mă distrez mai mult. Când caut binele nu doar *după* „rău” ci și *pe parcurs*, atunci descopăr că uneori cele două sunt interconectate, că

„răul” aduce binele.

Nu este un simplu caz de „slăvește-L pe Dumnezeu indiferent cât de rele sunt lucrurile”. Eu chiar sunt fericită și de lucrurile strâmbe fiindcă nu știi niciodată. Este una din acele situații în care ceea ce este ciudat și ceea ce este bine conlucrează. Ar putea fi ca „lubenița albastră”.

În fiecare noapte, când îmi vine în minte gândul fără sens pe care am început să-l îndrăgesc cel mai mult, îmi amintesc că este mai mult decât o posibilitate teoretică, că ciudatul conduce către ceva plăcut. Mie mi se întâmplă aproape în fiecare noapte. Iar acum am și mai multe motive să zâmbesc gândindu-mă la asta.

JESSIE RICHARDS A CONTRIBUIT LA PRODUCEREA REVISTEI ACTIVATED DIN 2001 PÂNĂ ÎN 2012 ȘI A SCRIS O SERIE DE ARTICOLE PENTRU REVISTĂ. DE ASEMENEA EA A SCRIS ȘI EDITAT MATERIALE PENTRU ALTE PUBLICAȚII ȘI SITE-URI CREȘTINE.

SĂ AI MARI AȘTEPTĂRI DE LA TINE

DE MARIE STORY

în noi înșine și în felul cum poate Iisus să lucreze prin noi. Ne înfrânăm din cauza mentalității negative despre noi înșine. Nu credem că suntem capabili să facem anumite lucruri și de aceea, de cele mai multe ori, nici nu încercăm.

Eu am o cățelușă al cărei singur scop în viață este să fie în centrul atenției. Ar face aproape orice să facă pe cineva să o mângâie. Este foarte hotărâtă și extrem de încăpățânată și nu prea lasă pe nimeni să o oprească să-și atingă scopul de a primi atenție totală. Dacă stau pe canapea cu laptopul în poală mi se bagă pe sub braț și încearcă să împingă laptopul deoparte – sau se urcă direct peste el, dacă poate. Dacă găsesc sau fac curățenie, se plimbă printre picioarele mele și așteaptă să mă uit la ea. Iar dacă sunt undeva unde nu ajunge la mine dă din lăbuțe în aer până când cineva o observă și o mângâie. Ea dă un înțeles nou expresiei „dornic de atenție”.

Singurul loc unde nu a încercat să sară a fost patul meu. Este de două ori mai înalt decât ea și chiar dacă se ridică pe picioarele din spate tot nu putea să vadă pe pat. Așa că stătea lângă el, cu o privire patetică, și aștepta ca cineva să se incline la nivelul ei și să îi dea atenție. Nu a încercat niciodată să sară pe pat pentru că era prea înalt.

Până în ziua când și-a dat seama că o poate face.

Într-o seară a făcut o săritură disperată și, surprinzător, a reușit să sară pe pat. Acum crede că poate să

Biblia povestește despre o situație, când Iisus se întoarce în orașul Său natal. Cred că este una dintre cele mai triste povești din Biblie, rezumată prin ultimul verset al capitolului: „Și n-a făcut multe minuni în locul acela, din pricina necredinței lor”.¹

Acești oameni îl cunoșteau pe Iisus. L-au urmărit crescând și presupun că nu se așteptau la prea mult de la El. Așa că atunci când a revenit în orașul Său natal, după ce a făcut miracole în alte locuri, lor le era greu să creadă. „Oare nu este el fiul tâmplarului?”² s-au întrebat ei. Îmi dă impresia că parcă spuneau: „Îl știm pe tipul acesta. Nu e decât un tâmplar – nu poate face El ceva mareț. Nu poate fi El fiul lui Dumnezeu, sau așa ceva”.

Tot așa cum acestor oameni le-a lipsit credința în Iisus și în puterea Lui și nouă ne poate lipsi credința

1. Matei 13:58

2. Matei 13:55

3. 1 Corinteni 9:24

stea pe pat oricând dorește.

Cam supărător, dar m-a pus pe gânduri că poate și pe noi ne reține uneori ceva din lipsă de încredere. Ne gândim că nu putem și de aceea nici nu încercăm.

Am auzit recent multe povești despre oameni care au fost capabili să-și ia slujbe pentru care nu erau calificați, dar au fost dispuși să încerce.

Cunosc pe cineva care a ajuns inginer și lucrează cu produse de instalații sanitare de înaltă tehnologie. Nu are pregătire în domeniu și nu cred că s-a gândit vreodată la această profesie. Dar i s-a ivit ocazia acestui post în domeniu, a făcut niște cursuri și acum se descurcă destul de bine.

Un alt prieten are o slujbă de dezvoltator de web. Încercase el puțin chestia asta și înainte, dar știa foarte puține în domeniu. Totuși, deși a avut multe de învățat, a reușit mai bine decât s-a așteptat – din simplul motiv că a fost dispus să facă primul pas.

Cu tine cum rămâne? Îl împiedici și tu pe Iisus să facă ceva special în viața ta – ceva ce ți-ai dori dar nu ești sigur că poți face – din cauza necredinței tale în puterea Sa de a lucra prin tine? Ți-ai spus și tu de prea multe ori „nu pot” încât ai ajuns să nu mai crezi că, poate, chiar poți să o faci?

Unii consideră că este o dovadă de modestie să ai o părere inferioară despre tine și despre abilitățile tale.

Apoi își spun și tot felul de lucruri ca să se scuze, cum ar fi „Nu sunt atât de deștept”, sau „Asta este o slujbă pentru cei talentați”. Această părere negativă pe care o avem despre noi înșine poate ajunge să ne înfrângă.

Dumnezeu are planuri pentru fiecare dintre noi. Nu este nicio îndoială. Poate că ceea ce a plănuit El pentru tine diferă de ceea ce te-ai aștepta tu; dar dacă Îl lași să te folosească atunci El o va face. Un alergător olimpic nu pornește în cursă cu gândul că poate va câștiga. Și cu siguranță nu pornește cu gândul că nu poate câștiga. El pornește cu gândul că va câștiga și aleargă de parcă are deja medalia. „Nu știți că cei ce aleargă în locul de alergare, toți aleargă, dar numai unul capătă premiul? Alergați, dar, în așa fel, ca să câpătați premiul!”³

Dacă știi că Dumnezeu are așteptări mari de la tine, atunci poți să începi să te aștepți și tu la mai multe de la tine. Fă primul pas, chiar dacă pare înfricoșător, iar apoi continuă să alergi.

MARIE STORY TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA, UNDE LUCREAZĂ CA ILUSTRATOARE LIBER-PROFESIONISTĂ ȘI CONSILIERĂ VOLUNTARĂ ÎNTR-UN CENTRU PENTRU PERSOANE FĂRĂ ADĂPOST.

Dacă mi se întâmplă unul sau două lucruri rele pe săptămână nu este un capăt de lume. Pot să fac față câtorva lucruri rele. Știu că fiecare săptămână are o cotă parte de lucruri rele și m-am obișnuit să mă descurc. Pot să rămân în general bine dispusă și să privesc partea pozitivă a lucrurilor.

Însă săptămâna trecută a fost o excepție. Parcă în fiecare zi era ceva care nu mergea bine. Nu mă refer la neplăceri minore, ci la lucruri destul de mari. Fiecare zi îmi aducea câte o surpriză... neplăcută.

Am avut câteva accidente – nu au fost majore, slavă Domnului, dar ne-au pus la o serie de cheltuieli. Am avut niște probleme de sănătate, vizite suplimentare la doctor și emoții. Ne-am îngrijorat și de furtunile care au tot bătut prin diferite părți ale lumii unde noi avem prieteni și rude dragi.

În fiecare zi apărea ceva nou. Mă întrebam dacă Dumnezeu nu se va plictisi în cele din urmă de mine că tot apelam la El pentru fiecare lucru. Oare Lui i se întâmplă ca după un timp să nu-i mai pese și să nu mai răspundă la telefon când vede că este numărul meu?

Ce mi-am dat seama după această săptămână dificilă în care am tot apelat la Dumnezeu este că El aude. El nu obosește niciodată să asculte. El răspunde întotdeauna la telefon atunci când Îl sun. El este mereu dispus să

mă asculte, să îmi ofere sfat și călăuzire. El îmi calmează inima și mă ridică atunci când simt că nu mai pot merge mai departe. El mă mângâie și îmi readuce bucuria Domnului. Și El rezolvă lucrurile.

Dacă am avut vreo îndoială despre grija și protecția lui Dumnezeu atunci săptămâna trecută chiar le-am văzut în persoană. Am văzut mâna Lui vindecându-ne atunci când am avut nevoie de vindecare. L-am văzut protejându-ne când ni s-au întâmplat lucruri înfricoșătoare. Am văzut cum a avut grijă de cei dragi nouă și i-a ajutat în situații ce puteau fi foarte periculoase. L-am văzut făcând discret câteva miracole. Am văzut că s-a oprit și m-a ascultat de fiecare dată când am apelat la El și mi-a răspuns de fiecare dată.

În final săptămâna mea de coșmar îmi amintește că pot face față oricărui lucru cu ajutorul lui Dumnezeu. La sfârșitul săptămânii credința mea a fost întărită și sunt convinsă că El va avea grijă de orice problemă sau provocare cu care mă confrunt. Pot să fie furtuni, accidente, greșeli sau probleme, eu pot avea încredere în Dumnezeu că mă va ajuta. Iar cu El alături pot privi la săptămâna care urmează și la orice îmi aduce ea.

JOYCE SUTTIN ESTE PROFESORĂ PENSIONARĂ ȘI SCRITOARE ȘI TRĂIEȘTE ÎN SAN ANTONIO, SUA.

UN ALTFEL DE

EROU

DE ELSA SICHROVSKY

Când eram o adolescentă idealistă de 14 ani am citit biografia lui David Brainerd. Îmi plăcea să citesc despre misionari precum David Livingstone, C. T. Studd și Amy Carmichael. Lor se pare că nu le era greu să inspire convertiții să facă orice sacrificiu era necesar. Însă povestea lui Brainerd a început mai tragic. Motivul pentru care îmi amintesc ce vârstă aveam când am citit despre el este pentru că, pe când era de vârsta mea, el era orfan. Eu aveam ambii părinți și mulți ani înainte ca să mă bucur de ei.

Pe parcursul lecturii am fost mișcată de profunzimea suferinței lui. Și totuși jurnalele și rugăciunile sale erau caracterizate de hotărâre și pasiune pentru a-L glorifica pe Dumnezeu și pentru a se dedica în întregime în serviciu pentru El. Citind despre greutățile cu care s-a confruntat ca să își împărtășească credința creștină comunităților de amerindieni tulburați de alcool și de practici păgâne distructive m-am minunat de viața mea ușoară și m-a provocat să aspir către o devoțiune spirituală mai ridicată. Călea dificilă pe care a ales să o urmeze l-a condus către o relație mai profundă cu Hristos și nu a lăsat ca suferința să îi împietrească sufletul.

Pe lângă suferința spirituală s-a confruntat și cu probleme serioase trupești din cauza durerilor severe de la tuberculoză, boală care i s-a agravat

și din cauza sărăciei și a oboselii. Eforturile sale evanghelice inițiale nu au făcut o impresie prea bună, iar insuccesul i-a împovărat inima sinceră cu disperare. Totuși, cu toate bolile care în cele din urmă îi vor lua viața, și cu toată disperarea care l-a adus de câteva ori în pragul sinuciderii, Brainerd a perseverat.

Când am terminat de citit biografia lui Brainerd mi-am dat seama că, deși biografia celui alt erou al meu preferat mă inspira în felul ei, povestea lui Brainerd avea o frumusețe mai subtilă. Au trecut deja câțiva ani de când am descoperit curajul și devotamentul lui Brainerd pentru Hristos, dar încă sunt încurajată de dedicarea lui atunci când propriul meu drum pentru Hristos pare mai mult o rutină decât un drum înfloritor și de succes.

Brainerd a fost misionar într-o perioadă și într-un loc complet diferit de al meu și probabil că eu nu mă voi confrunta niciodată cu dificultăți așa de mari cum s-a confruntat el, însă am și eu aceeași misiune – de a-L reflecta pe Dumnezeu unei lumi ce are nevoie de iubirea și de lumina Sa – și un același Dumnezeu care mă poate ajuta și pe mine să înving obstacolele cu care mă confrunt.

ELSA SICHROVSKY ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE ÎMPREUNĂ CU FAMILIA EI ÎN SUDUL TAIWANULUI.

6 VISE ȘI FORMAREA UNUI OM

DE SAMUEL KEATING

Problemele lui Iosif au început de la două vise.

„Îa ascultați ce vis am visat!” le-a spus Iosif celor 11 frați ai săi. „Noi eram la legatul snopilor în mijlocul câmpului; și iată că snopul meu s-a ridicat și a stat în picioare; iar snopii voștri l-au înconjurat și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui.”

În cel de-al doilea vis al lui Iosif soarele, luna și 11 stele s-au închinat înaintea lui.

Semnificația acestor vise era evidentă. Până și tatăl său, Iacov, care îl iubea pe Iosif mai mult decât pe oricare altul dintre ceilalți fi ai săi, s-a simțit jignit și l-a admonestat în public.

Poate că Iacov l-a iertat pe Iosif, însă frații săi nu. Când au prins ocazia, l-au vândut ca sclav unor negustori străini care se îndreptau spre Egipt.

După mulți ani, în care a slujit ca servitor de încredere în casa lui Potifar, căpetenia străjerilor faraonului, Iosif a fost închis pe nedrept în închisoarea împăratului. Nevasta lui Potifar a încercat să-l seducă, dar, pentru că Iosif a refuzat-o, ea l-a acuzat pe nedrept că a încercat să o violeze. Cu toate acestea Domnul a fost cu Iosif și nu după mult timp mai marele temniței i-a încredințat lui Iosif treburile zilnice ale temniței.

Au trecut mulți ani până ce visele să influențeze din nou viața lui Iosif.

Din motive care nu sunt menționate în Biblie, faraonul i-a aruncat în închisoare pe mai marele brutarilor și paharnicilor.

Într-o dimineață atât brutarul cât și paharnicul erau foarte tulburați. Iosif i-a întrebat de ce sunt triști iar ei i-au spus: „Fiecare dintre noi am avut câte un vis azi-noapte dar nu este nimeni care să-l talmăcească”.

Atunci Iosif le-a răspuns: „Tălmăcirile sunt ale lui Dumnezeu. Istorisiți-mi visele voastre”.

Atunci paharnicul i-a spus primul visul său. „În visul meu, se făcea că înaintea mea era o viță. Vița aceasta avea trei mlădițe. Când a început să dea lăstari, i s-a deschis floarea și ciorchinele a făcut struguri copți. Paharul lui Faraon era în mâna mea. Eu am luat strugurii, i-am stors în paharul lui Faraon și am pus paharul în mâna lui Faraon”.

„Iată talmăcirea visului”, i-a spus Iosif paharnicului. „Cele trei mlădițe sunt trei zile. Peste trei zile Faraon te va scoate din temniță și te va pune iarăși în slujbă ta”. După care Iosif a adăugat. „Dar adu-ți aminte și de mine, când vei fi fericit; pune o vorbă bună pentru mine la Faraon și scoate-mă din locul acesta”.

Când a văzut mai marele brutarilor că interpretarea visului paharnicului a fost bună i-a spus și el visul lui Iosif. „Iată, și în visul meu se făcea că port trei coșuri cu pâine albă pe capul meu. În coșul de deasupra de tot erau tot felul de bucate pentru Faraon: prăjituri coapte în cuptor; și păsările mâncau din coșul care era deasupra de tot pe capul meu”.

Interpretarea visului brutarului n-a fost bună, așa că ne putem imagina lupta interioară a lui Iosif de a-i explica brutarului ce i-a arătat Dumnezeu prin vis: „Cele trei coșuri sunt tot trei zile. Peste trei zile, Faraon îți va lua capul”.

Trei zile mai târziu, de ziua de naștere a faraonului, paharnicului i s-a redat poziția pe care a deținut-o, iar brutarul a fost spânzurat, întocmai cum a prezis Iosif. Din păcate, paharnicul l-a uitat repede pe Iosif, care continua să tânjească după libertate.

Doi ani mai târziu faraonul visează două vise în

aceeași noapte. Într-unul, șapte vaci sănătoase sunt devorate de șapte vaci urâte și slabe. În al doilea vis se face că șapte spice au crescut pe un pai, grase și pline. După ele au răsărit șapte spice slabe și arse de vântul dinspre răsărit și le-au devorat pe cele șapte pline.

Când s-a trezit, faraonul și-a chemat magicienii și înțelepții ca să-i interpreteze visul însă niciunul dintre ei nu a fost în stare de aceasta. În cele din urmă paharnicul s-a prezentat la faraon și i-a spus despre Iosif și priceperea lui de a interpreta vise. Faraonul l-a chemat pe Iosif din temniță.

Pe măsură ce faraonul își relata visele, Domnul i-a arătat lui Iosif că faraonul primise o viziune asupra situației din viitor a regiunii. Vor fi șapte ani de prosperitate, după care șapte ani de foamete. Mesajul Domnului către faraon era ca el să se pregătească pentru anii de foamete prin stocarea de provizii în anii de abundență.

Faraonului i-a plăcut atât de mult sfatul lui Iosif, încât l-a numit supraveghetor în colectarea și stocarea surplusului din cei șapte ani de abundență. De asemenea faraonul l-a ridicat pe Iosif la rangul de secund în întregul Egipt.

Dar cum rămâne cu visele lui Iosif, în care frații și părinții lui i se închinau?

Câțiva ani mai târziu, când foamea a ajuns și în ținutul natal a lui Iosif, Canaanul, Iacov i-a trimis pe frații mai mari ai lui Iosif în Egipt să cumpere grâne, iar ei s-au închinat în fața reprezentantului faraonului care, fără știrea lor, era fratele lor mai mic. Atunci Iosif a pus la cale un plan ingenios de a afla dacă fraților lui le părea rău pentru ceea ce făcuseră în trecut și când s-a convins de aceasta, le-a spus cine era.

Citind povestea lui Iosif din Geneza capitolele 37-50 suntem uimiți de modul în care răsturnările de noroc i-au modelat caracterul. La început Iosif a fost un băiat răsfățat, apoi un sclav umil; a ajuns un servitor de încredere ca apoi să fie condamnă la închisoare și în cele din urmă să ajungă mâna dreaptă a faraonului. Fiecare răsturnare de situație l-a format ca om al lui Dumnezeu, conform planului lui Dumnezeu. Iosif a tras probabil cea mai bună concluzie când a zis fraților săi, referitor la perioada lui de sclavie: „Dumnezeu a schimbat răul în bine”.

DE STEVE HEARTS

MAI MULT DECÂT O LUMINĂ

Viața noastră umană este de multe ori asemuită cu un drum care trece prin câmpii, peste dealuri și munți și prin văi și tuneluri. M-am confruntat și eu de multe ori cu fiecare dintre acestea și pot spune că cel mai puțin îmi plac tunelurile.

Acelea sunt momentele când viitorul este neclar și când îți vezi drumul înaintea ta doar pas cu pas. În ultimele luni am avut și eu mult de așteptat ca să văd cum vor evolua lucrurile și a trebuit să mă mișc cu atenție la fiecare pas.

Ieri toată această incertitudine m-a învăluit ca un nor de îngrijorare și de întuneric spiritual.

M-am rugat: „Doamne, luminează cu lumina Ta peste această situație” iar El mi-a amintit de cuvintele unei poezii încurajatoare: „La poarta anului”. Am auzit această poezie de multe ori, dar de data asta mi-a vorbit în mod personal:

Am spus celui ce stă la poarta anului:

„Dă-mi o lumină să pot păși în siguranță în necunoscut”.

Iar el mi-a răspuns:

„Pășește în întuneric și pune-ți mâna în mâna lui Dumnezeu.

El va fi pentru tine mai de folos decât o

lumină și mai sigur decât un drum cunoscut”.

Așa că am mers înainte și, cu mâna în mâna lui Dumnezeu,

M-am avântat în noapte.¹

Eu sunt orb și știu ce înseamnă să ai nevoie de ajutor când ești într-un loc necunoscut. Ideea pe care am reținut-o din această poezie este că trebuie să Îl prind de mână pe Dumnezeu cu aceeași încredere cu care mă țin și de brațul persoanei care mă ghidează fizic și să Îl las să mă călăuzească prin acest tunel. Atâta timp cât mă țin de El nu trebuie să îmi fac griji cât de lung este tunelul sau ce mă așteaptă la capătul lui. Pot să merg cu El pas cu pas, încrezător că voi ajunge în siguranță la celălalt capăt.

Poate nu știu ce îmi iese în cale, dar cel cu care merg și care mă ghidează vede și cunoaște drumul. Pot avea încredere în El să mă ducă prin tunelurile vieții, ceea ce poți face și tu. Când lucrurile se întunecă, nu te panica și nu te lasă copleșit de incertitudini. Ia-L de mână pe Cel care a promis să fie mai sigur decât o lumină și vei traversa cu bine orice tunel.

STEVE HEARTS ESTE ORB DIN NAȘTERE. EL ESTE SCRITOR, MUZICIAN ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN AMERICA DE NORD.

1. Minnie Louise Haskins (1875-1957)

ÎNCREDEREA

DE MARIE ALVERO

Creștinii folosesc de multe ori expresii precum „Ai nevoie de credință” sau „Credința înseamnă să știi că Dumnezeu va face ce a promis” sau „Încrederea înseamnă să nu îți fie frică” sau altele de genul acesta care încearcă să definească credința. Între noi fie vorba, mie nu îmi vorbește niciuna dintre aceste afirmații.

Recent, la o cafea, o prietenă mi-a destăinuit că îmi admiră credința și că ei îi este greu să aibă încredere în Dumnezeu pentru anumite situații din viața ei. A trebuit să îi destăinui și eu că aveam aceleași întrebări și îndoieli ca și ea.

Și pe mine mă chinuiesc întrebările „Cum pot să știu că am credință?” sau „Cum pot să spun că am încredere când mi-e frică de moarte?” Tot așa cum a spus tatăl băiatului pe care Iisus l-a vindecat „Cred Doamne, ajută necredinței mele!”¹ Aș vrea să am încredere dar nu știu întotdeauna ce înseamnă asta.

Nu îmi stă în fire să mă încred în Dumnezeu, fie că este pentru eșec în carieră, dificultăți financiare, pierdere de prietenilor, mutări intercontinentale, pierdere de sarcină sau toate celelalte provocări zilnice ale vieții. Mă lupt cu multe îndoieli și împotrivire în inima mea, spunându-I lui Dumnezeu: *Știi că Tu ești bun, dar ești bun pentru mine? Dorești Tu ceea ce este bine pentru mine?*

1. Marcu 9:24

Aceasta este o călătorie continuă, dar cel puțin este o călătorie. Nu am nevoie de credință pentru tot restul vieții și încredere pentru fiecare posibilă situație. Trebuie doar să am încredere minut cu minut. Am învățat că este în regulă și dacă nu le înțeleg pe toate și chiar dacă mă simt insuficientă în credința mea. Dumnezeu vine la mine acolo unde sunt.

De aceea i-am spus prietenei mele că nu am regretat niciodată când am avut încredere în Dumnezeu. Chiar și atunci când m-am cam clătinat în credință, El a rămas consecvent. Și fiindcă Dumnezeu este consecvent atunci poate fi de încredere că își va duce la îndeplinire promisiunile Sale către noi prin Hristos.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

Ai fost în ultima vreme afectat de teamă și dorești liniște interioară? Iisus este Prințul Păcii. El și-a dat viața ca noi să avem pacea Sa. Tot ce trebuie să facem este să Îl acceptăm prin această simplă rugăciune:

Iisus, Te rog să vii în inima mea și să îmi dai pacea, speranța și iubirea Ta. Amin.

CALENDARUL VIETII TALE

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Oamenii folosesc de obicei calendarele ca să le reamintească de evenimentele speciale sau de lucrurile importante pe care le au de făcut, sau ca un planificator. Există un calendar special pentru tine însuși, iar Eu te ajut să îl completezi cu planurile pe care le agreez. Dacă ai încredere în Mine și Mă urmezi vei vedea că se vor împlini și dorințele secrete ale inimii tale. Calendarul vieții tale este plin cu evenimente unice, memorabile, care îți schimbă viața.

Știu că uneori te întrebi în legătură cu unele evenimente pe care Eu le-am permis în viața ta sau în viața celor din jurul tău. Copilul Meu, Eu am un motiv pentru toate câte permit, deși vor fi multe lucruri pe care tu le vei înțelege doar parțial în viața asta și trebuie să le lași în seama Mea.

Deci, dacă luna asta este cam înnegurată pentru tine, dacă ar fi să sar în viitor și să îți arăt ce va rezulta bine din aceste dificultăți atunci ai putea vedea clar că aceste zile aparent întunecate conduc la zilele însorite și călduroase, iar ceea ce câștigi din această experiență este neprețuit.

Deci, să nu îți fie frică să Mă lași să te ajut când completezi calendarul vieții tale. Lucrurile cele mai bune revin celor care au încredere completă în Mine și se lasă bucuroși conduși de Mine.